

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

195. Quam parce, & cautè se gerere debeant Confessarij in
interrogationibus aliquorum peccatorum cum mulieribus. Ex p. 3. tr. 4.
res. 98. alias 99.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

chum tractum non impedire Eucharistia sumptionem, quia non trahuntur per modum cibi.

vel illi, vel sibi aliquod scandalum creare, quæ verba ille desumpsit ab Ægidio Coninch. de Sacram. disp. 7. dub. 7. n. 56.

RESOL. CXCIV.

An quis peccet, qui duos Confessarios habens, eorum uni prius confitetur mortalia, alteri postea solum venialia?

Et an hoc sit peccatum per accidens, v. g. si ob hanc causam penitens maneat in aliqua occasione peccati mortalis? Ex part. 3. tract. 4. Resolut. 131. alias 132.

§. 1. **A**ffirmativè respondent Sylvester, verb. Confessio 1. q. 6. & Victoria in summ. Sacram. num. 196. quia et si hoc non sit contra integritatem Sacramenti, est tamen quædam hypocritis, & virtuale mendacium.

2. Sed contraria opinio est tenenda, quam tenet Fagundez pr. 2. lib. 2. cap. 2. n. 14. Layman in Theol. mor. lib. 5. tr. 6. c. 8. n. 14. Coninch de Sacrament. disp. 6. dub. 4. n. 13. Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 22. sect. 1. n. 22. Henriquez lib. 5. c. 16. n. 6. & Villalob. in summa, tom. 1. tr. 9. diff. 35. n. 1. Et ratio est, quia hoc non est contra integritatem Sacramenti, nam utraque confessio est integra, neque est vera hypocritis. Nam velle conservare bonam famam apud Confessarium ordinarium, aut nullam, aut non gravem inordinationem continet. Non esse speciem mendacii, patet, quia talis nihil falsum confitetur, & licet factio ipso permittat alium decipi, id non est per se peccatum mortale.

3. Notandum est tamen per accidens, hoc esse aliquando peccatum mortale, ut si ob hanc causam penitens maneat in aliqua occasione peccati mortalis. Sed pro coronide hujus resol. ponam hæc verba Villalob. ubi supra, n. 2. [Se ha de advertir, que muchas vezes conviene mudar Confessor por muchas causas, que los Confesores cada dia experimentan, las quales aun algunas vezes las ay entre Religiosas, y harian muy bien los que confiesan algunas vezes personas de ordinario, en advertir les que si alguna vez quisiesen, se confiesasen con quien les pareciese.] Unde ait Layman loc. cit. quod imprudenter agunt Confessarii, si reprehendant penitentes suos, qui aliquando confessionale eorum declinant, cum potius id dissimulare deberent.

RESOL. CXCIV.

Quam parce, & cautè se gerere debeant Confessarii in interrogationibus aliquorum peccatorum cum mulieribus. Ex p. 3. tr. 4. Ref. 98. alias 99.

§. 1. **P**onam hæc pulchra verba Angeli verb. interrogaciones, n. 1. sic asserentis. Confitetur mulier, quod fuit cognita extra vas debitum, non querat postea Confessarius in quo loco, vel quomodo, & hujusmodi, sicut faciunt quidam, qui potius sunt contaminatores, quam Confessores. Ita ille, quem postea sequutus est Fagundez præcept. 2. lib. 4. c. 2. n. 8. ubi sic asserit. Si mulier, aut vir confitetur habuisse copulam extra vas naturale, non est inquirendum in qua parte corporis, quia sufficit habere cognitionem hujus peccati contra naturam, & non oportet scire illas circumstantias, quia major cognitio potest asserre nocuum magnum Confessori. Hinc Homobonus in exam. Eccl. p. 1. tr. 4. c. 12. q. 11. dixit, præstare aliquando Sacerdotem minus perfectè peccatum penitentis intelligere, quam

RESOL. CXCVI.

An inspirationibus divinis non correspondere sit peccatum, & bene faciant, qui de hoc se accusant in confessione?

Et notatur, quod transgressio inspirationis oblate, quando offertur occasio frangendi præceptum, non est distinctum peccatum à crimine transgressi præcepti.

Et an ut solent facere communiter penitentes, sit consultum manifestare Confessario in actu sacramentalis confessionis supra dictas resistencias circa divinas inspirationes?

Et in textu hujus Resolutionis multa docentur, de quibus penitentes communiter se accusant, quæ peccata non sunt, de quibus erroribus æquum est Confessariis penitentes monere, & signanter in §. penultimo, & ultimo hujus Resolutionis advertitur, quod plures penitentes uxorati se accusant, quod tempore habitæ copule, vel extra verba amatoria, & impudica cum uxoribus sunt colloquuti, & quod in actu conjugii nimiam carnis delectationem sunt experti, quæ ex sententia Sancii nequaquam peccata sunt, de quibus Confessarii debent illos advertere. Ex p. 3. tr. 4. Ref. 52.

§. 1. **H**æc resolutio sedabit multos scrupulos, præsertim personis spiritualibus. Toletus lib. 3. c. 2. n. 6. asserit esse peccatum veniale non respondere divinis inspirationibus, nec operari aliquod bonum, cum possit quis operari, licet non obligetur ex præcepto.

2. Sed Sancius in selectis disp. 7. n. 4. inquit ab isto Doctore, si ex præcepto non obligatur ad operandum, quare omitendo operationem peccabit venialiter, cum etiam peccatum veniale contra præceptum sit, & non præter præceptum, ut ipsemet Toletus testatur.

3. Ideo tanquam certum tenendum est, ait idem Sancius, nullum esse peccatum vocationibus divinis ad consilia exhortantibus non respondere. Cum enim consilia sequi non sit sub præcepto, sed sub consilio, & non operari juxta consilium, nullum peccatum sit, ut admittunt omnes, nec etiam non respondere vocationi ducenti ad consilium, peccatum veniale erit. Et hanc sententiam docet etiam Tannerus in part. 2. disp. 4. quæst. 10. dub. 4. n. 70. ubi in repugnantia divinis inspirationibus nullam culpam invenit.

4. Hinc colligitur quod quoties obsistitur ab hominibus inspirationibus ad sequendum consilia, ut quod efficiantur Religiosi, quod abintineant à curis secularibus, quod sint contenti quibus tegantur, ne sedulo querant alimenta superflua, ne nimium solliciti sint de salute corporis, ut orent mentaliter, quod dignitates non appetant, &c. colligitur (inquam) non esse necessarium hujusmodi defectus non responsionis confiteri, cum peccatum minime sit deserere consilia Evangelij. Advertantque Confessarii fideles monere nullum intervenire peccatum in hujusmodi non responsionibus circa inspirationes divinas, ne ex conscientia erronea peccent. Et hæc omnia Sancius ubi supra, quod etiam procedere in Religiosis observat.

5. Notandum est etiam hic obiter cum eodem Sanctio n. 11. quod transgressio inspirationis oblate, quando offertur occasio frangendi præceptum,

T a non